

MIRFESTIVAL 2016

Αθήνα, 8-16 Δεκεμβρίου 2016

Τριανόν /// Κοδριγκτώνος 21 & Πατησίων 101, Πεδίον Άρεως
14ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών «Δημήτρης Πικιώνης» /// Σίνα 70, Λυκαβηττός
Studio Griffon /// Αργολίδος 48 & Λουΐζης Ριανκούρ, Πανόρμου
Οικία Σπητέρη/Προβελέγγιου /// Κυκλάδων 8 & Κεφαλληνίας, Κυψέλη
-ισμός Χώρος Τέχνης /// Τριπτολέμου & Ευπατριδών 17, Γκάζι
και γύρω μας στην πόλη

Δελτίο τύπου MIRfestival 2016

**περιπετειώδες, συναρπαστικό, επαναστατικό, ευρηματικό,
το MIRfestival είναι εδώ!**

Απρόσμενο, ασυνήθιστο και με επαναστατική διάθεση, το **MIRfestival 2016** προσγειώνεται για πέμπτη φορά στην Αθήνα. Φέρνει μαζί του συναρπαστικά καλλιτεχνικά πρότζεκτ από το χώρο όπου η περιπέτεια ανάμεσα στη σκηνή, στην εικόνα, στον ήχο, στους ερμηνευτές, στους «θεατές», στις ιδέες, στην πόλη και στους πολίτες ανοίγει καινούργιους ορίζοντες και γεννά το νέο στις παραστατικές τέχνες. Κι ακόμα φέρνει στο φως μουσικές δραματουργίες, κρυμμένες δυνάμεις, γοητευτικές και αόρατες ιστορίες των πολιτών της Αθήνας αλλά και του κόσμου, και αναδεικνύει την εναλλαγή φωτός και σκοταδιού στη ζωή μας, καθώς το βλέμμα των καλλιτεχνών πέφτει πάνω στην πραγματικότητα και τη μεταμορφώνει.

Το 5ο **MIRfestival** προσκαλεί το κοινό της Αθήνας σε ασυνήθιστους αλλά και σε ιστορικούς χώρους, να ανακαλύψει την πιο σύγχρονη πλευρά του ζωντανού θεάματος, να συναντήσει καλλιτέχνες με όραμα και με προτάσεις, να δει, να ακούσει, να σκεφτεί και κυρίως να συμμετάσχει στη γιορτή.

Τα έργα του προγράμματος, το οποίο έχει επιμεληθεί η **Χριστιάνα Γαλανοπούλου**, αναδεικνύουν τις πιο σύγχρονες τάσεις στις παραστατικές τέχνες, ανοίγοντας λίγο τη χαραμάδα από την οποία το **MIRfestival** κρυφοκοιτάζει, όπως πάντα, το μέλλον της σύγχρονης τέχνης και φέρνοντας τη σύγχρονη δημιουργία πιο κοντά στο ευρύ κοινό. Όπως και στις προηγούμενες εκδοχές του, έτσι και στη φετινή, το **MIRfestival** προσκαλεί Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες με όραμα και άποψη, να δουν και να φωτίσουν τη ζωή μας με τον δικό τους τρόπο, αποδεικνύοντας ότι η σύγχρονη τέχνη δεν είναι κάτι απόμακρο που δεν μας αφορά, αλλά, αντίθετα, κάτι που μας αφορά βαθιά, μια γενεσιουργός δύναμη που πρέπει να την εμπιστευτούμε.

Τα επτά καλλιτεχνικά πρότζεκτ του προγράμματος ρίχνουν το καθένα το δικό του, διαφορετικό φως στο ζήτημα της ουτοπίας, θέτοντας ερωτήματα για τη σχέση ανάμεσα στην πραγματικότητα, στην ιστορία, στην αντίληψη που έχουμε για όσα μπορούμε να διεκδικήσουμε και στην πίστη σε ένα μέλλον όπως το ονειρευόμαστε. Μπορούμε, αλήθεια, να οραματιστούμε ένα μέλλον; Μπορούμε άραγε να αντιληφθούμε τον πόλεμο και να τον διαχειριστούμε; Μπορούμε να αλλάξουμε τους κανόνες του παιχνιδιού; Μπορούμε να κάνουμε τον μικρό μας ανταρτοπόλεμο για να γεννηθεί κάτι καλύτερο; Μπορούμε, μέσα από τις δημοκρατικές διαδικασίες που έχουμε, να συλλάβουμε και να

επιβάλουμε νόμους ή άρθρα του συντάγματος που να μας προστατεύουν πραγματικά; Μπορούμε να ξεπεράσουμε τη μαύρη περίοδο της ιστορίας που διανύουμε στρέφοντας το βλέμμα προς ένα μέλλον πιο φωτεινό; Μπορούμε να αφουγκραστούμε το χτύπο της καρδιάς της κοινωνίας και να τον αφήσουμε να μας οδηγήσει σε άλλους γαλαξίες; Κι αν όλα αυτά δεν είναι παρά μια ουτοπία, δεν αξίζει τον κόπο να αγωνιστούμε για να γίνει πραγματικότητα; Μια βαθιά πίστη στον άνθρωπο αναδύεται από τα καλλιτεχνικά πρότζεκτ που παρουσιάζονται στο **MIRfestival 2016**. Μια πίστη που προκύπτει από την ίδια την καλλιτεχνική δημιουργία, που την έχουμε ανάγκη γιατί φέρνει στην επιφάνεια τη δύναμη του ουμανισμού, τώρα πια με την επίγνωση ότι η καταστροφή δεν είναι μια αφηρημένη απειλή, αλλά ελλοχεύει σε όσα συμβαίνουν γύρω μας, στη σκοτεινή πλευρά του ανθρώπινου γένους που λίγο θέλει να επικρατήσει – χωρίς ωστόσο να το έχει καταφέρει ακόμα.

Τα επτά καλλιτεχνικά πρότζεκτ του **MIRfestival 2016** αφουγκράζονται, αναδεικνύουν, ονειρεύονται, ενεργοποιούν καλλιτεχνικά ασυνήθιστους χώρους και βάζουν τους θεατές σε τροχιά συνειδητοποίησης. Κι ακόμα, βάζουν στο παιχνίδι μια σχετικά μεγάλη ομάδα Αθηναίων πολιτών κάθε ηλικίας, που συμμετέχουν με ουσιαστικό τρόπο στην κατασκευή και την παρουσίασή τους.

Το **MIRfestival** είναι και αυτή τη φορά διαφορετικό. Παλλόμενο όπως πάντα· από και για τους πολίτες αυτής της πόλης και του κόσμου· ενσωματώνοντας την αθηναϊκή πραγματικότητα· φωτίζοντάς την για μια στιγμή.

Το πρόγραμμα του MIRfestival 2016 συνοπτικά

Από τη Βαρκελώνη που είναι η βάση της, η ισπανική ομάδα με το περίεργο όνομα **El Conde de Torrefiel** περιδιαβαίνει την Ευρώπη έχοντας πει την τελευταία λέξη στη διαμόρφωση της γλώσσας του σύγχρονου θεάτρου. Το **GUERRILLA** είναι μια παράσταση για μια Ευρώπη που αλλάζει ερήμην μας, μια μαύρη κωμωδία για τον πόλεμο που συμβαίνει υπόγεια μέσα μας και γύρω μας ενώ όλα δείχνουν ειρηνικά. Μια παράσταση-σταθμός, αποκαλυπτική και σαρωτική. Οι άνθρωποι που βρίσκονται στη σκηνή, νέοι Ευρωπαίοι, παίρνουν μέρος σε μερικές φαινομενικά αθώες δραστηριότητες: παρακολουθούν μια διάλεξη, ένα μάθημα πολεμικής τέχνης, βγαίνουν ένα βράδυ. Κι ενώ χορεύουν, περπατούν, παρακολουθούν, το κείμενο της αφήγησης που προβάλλεται πάνω από τα κεφάλια τους και μεταφέρει τις πιο απόκρυφες σκέψεις μερικών από αυτούς τορπιλίζει την ήρεμη και σταθερή εικόνα. Ένα κείμενο που με το σκοτεινό του χιούμορ κάνει σκόνη τις κοινοτοπίες, φέρνει στην επιφάνεια την υποβόσκουσα βία, ξεγλιστρά από κάθε προκατάληψη, αποκαλύπτει την αδυναμία μας να κατανοήσουμε την ιστορική στιγμή που ζούμε και να προλάβουμε να αντιδράσουμε σε ό,τι αιωρείται δυσοίωνα... Ένα κείμενο που μας καλεί να πάρουμε θέση απέναντι στην Ιστορία...

Το κείμενο αναδιαμορφώνεται σε κάθε πόλη όπου παίζεται ενσωματώνοντας ιστορίες των ανθρώπων της και φέρνοντας στην επιφάνεια τις υπόγειες σχέσεις των ιστορικών γεγονότων. Στην αθηναϊκή εκδοχή, που θα παρουσιαστεί στο Τριανόν στις 9 και 10/12, θα συμμετάσχουν 80 Αθηναίοι.

Οι Ιταλοί **Cosmesi** ακροβατούν ανάμεσα στη σκηνή και στην οθόνη. Μια λευκή οθόνη γίνεται το φόντο όπου προβάλλονται ασπρόμαυρες εικόνες σε μια αέναη μεταμόρφωση, ενώ μια περφόρμερ-σκιά μπαινοβγαίνει στον δισδιάστατο κόσμο, σαν ηρωίδα κόμικς που προσπαθεί να βάλει σε τάξη την ασπρόμαυρη ζωή της χωρίς μεγάλη επιτυχία. Το **PERIODONERO**, κάτι ανάμεσα σε σκηνική περφόρμανς, animation, θέατρο σκιών και video game, λειτουργεί με τη λογική των κινουμένων σχεδίων – κάθε μικρή σεκάνς περιγράφει μια δράση καταδικασμένη να αποτύχει, όμως οι τόσες αποτυχίες εντέλει προκαλούν γέλιο... **PERIODONERO**: μια μαύρη κωμωδία για μια «μαύρη εποχή»· κυνική, αδιάστακτη, ειρωνική, μια εποχή ανάδυσης σκιών από το παρελθόν, σαν λεκές από μελάνι έτοιμος να καταβροχθίσει το λευκό χαρτί. Μια εποχή που θυμίζει τη δική μας. Στο Τριανόν, στις 13/12.

Η εγκατάσταση-περφόρμανς **Παγωμένη εικόνα** της **Παναγιώτας Καλλιμάνη** είναι μια αφοπλιστική χορογραφία που την ερμηνεύουν παιδιά 8-14 ετών. Η ιστορία της παράστασης και των παιδιών εκτυλίσσεται σε ένα χρόνο που αιωρείται μέσα σε ένα από τα πιο ωραία δημοτικά σχολεία της Αθήνας, σχεδιασμένο από τον Δημήτρη Πικιώνη. Η συνήθως γεμάτη ενέργεια κίνηση των παιδιών μετατρέπεται σε έναν πολύ αργό χορό, σχεδόν σε ακινησία. Οι κινήσεις των σωμάτων μοιάζουν συμπιεσμένες, αποσυντονισμένες, αποσπασματικές, σαν «παγωμένες εικόνες» στο βίντεο. Η περφόρμανς είναι μια βουτιά στον «καρδιακό παλμό» μιας εύθραυστης κοινωνίας, που μας κάνει να αναρωτηθούμε αν μπορούμε να τον αφουγκραστούμε και να αφήσουμε τα παιδιά να μας οδηγήσουν σε νέους γαλαξίες.

Η **Ίρις Καραγιάν** αφήνει για λίγο τις μεγάλες σκηνές για να δοκιμάσει μια περφόρμανς με τα ουσιαστικά και με τα εντελώς απαραίτητα. Το **Moving parts** είναι ένα κινητικό σόλο που συμβαίνει μέσα σε μια ηχητική εγκατάσταση. Λόγος, ήχος, ερμηνευτική παρουσία και εικόνα λειτουργούν αυτόνομα, ανεξάρτητα, συμπληρωματικά και αντιστικτικά, και ο θεατής καλείται να τα ανασυνθέσει. Οδηγίες και κανόνες κατασκευής μιας συσκευής που δεν κατονομάζεται, ούτε ποτέ κατασκευάζεται, έρχονται σε αντίθεση με την περφόρμανς που βλέπουμε ή αισθανόμαστε στη σκηνή – όπως άλλωστε συμβαίνει και στη ζωή: οι κανόνες που κατακλύζουν τη ζωή μας δηλώνουν την παρουσία τους και εναπόκειται στον καθένα μας να τους υπακούσει ή να τους αγνοήσει, να τους ακολουθήσει πιστά ή να αντιδράσει για να τους ανατρέψει.

Το **Βλέμμα και το τέρας** της **Αγνής Παπαδέλη Ρωσσέτου** είναι ένα ταξίδι στον άγνωστο, ανησυχαστικό και γοητευτικό κόσμο του ασυνείδητου. Οι τρεις χορευτές με τα καλυμμένα πρόσωπα λειτουργούν σαν τις φιγούρες των ονείρων: χωρίς ατομικότητα, σε έναν κόσμο όπου το σώμα, μοναδικό εκφραστικό μέσο, αλλάζει διαρκώς ταυτότητα μέσα από την κίνηση. Στο φόντο της ανοίκειας αίσθησης υπάρχει η μουτζούρα πάνω στο πρόσωπο, το παράξενο κάποιες φορές ηχοτοπίο καθώς και η παράδοση σχέση των σωμάτων μεταξύ τους και με το χώρο. Η παράσταση φιλοξενείται στην οικία Σπητέρη/Προβελέγγιου για την οποία και σχεδιάστηκε – ένα σπίτι της δεκαετίας του '50, ένα αρχιτεκτονικό κόσμημα του αθηναϊκού μοντερνισμού.

Είναι δύσκολο να δει κανείς το μέλλον μέσα στις δυσοίωνες προβλέψεις από τις οποίες βομβαρδιζόμαστε χωρίς να νιώσει φόβο. Άλλωστε ο φόβος είναι το κατεξοχήν όπλο της διεθνούς πολιτικής. Οι **J&J**, ή αλλιώς **Jessica Huber** και **James Leadbitter (aka The vacuum cleaner)**, θέτουν σχεδόν αυτονόητα το ερώτημα αν υπάρχει και άλλο αφήγημα εκτός από αυτό και αν μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα χώρο για να ανθίσει η ελπίδα και η δημιουργικότητα. Αποφάσισαν, λοιπόν, να κάνουν ένα πρότζεκτ που θα «εκπαιδεύει» τους πολίτες στο να θεωρούν την πρόσβαση στην ελπίδα αδιαμφισβήτητο δικαίωμα. Μια ουτοπική αλλά διόλου άτοπη σύλληψη βρίσκεται στο κέντρο αυτού του πρότζεκτ: μπορούμε άραγε να διεκδικήσουμε την προσθήκη ενός άρθρου που θα προστατεύει τους πολίτες από τη χρήση του φόβου ως μέσου καταπίεσης; Η **Τέχνη μιας κουλτούρας της ελπίδας** ταξιδεύει από πόλη σε πόλη και περιλαμβάνει δύο δραστηριότητες που αλληλοσυμπληρώνονται. Η πρώτη, με τίτλο **Χώρος για την ελπίδα**, είναι η δημιουργία ενός αρχείου του φόβου και της ελπίδας, ένα community project με συζητήσεις και εργαστήρια της διεθνούς ομάδας των καλλιτεχνών με τους πολίτες σε κάθε πόλη όπου ταξιδεύει το πρότζεκτ (12-15 Δεκεμβρίου στον -ισμό). Η δεύτερη, οι **Τρυφερές προκλήσεις του φόβου και της ελπίδας**, είναι μια σειρά από περφόρμανς. Στις 16/12, στον ίδιο χώρο και μέσα σε μια εγκατάσταση φτιαγμένη από τους πολίτες και τον **Βασίλη Γεροδήμο**, θα παρακολουθήσουμε περφόρμανς των **The vacuum cleaner, Jeremy Wade, Τζένης Αργυρίου, Άρτεμης Λαμπίρη, Ελπίδας Ορφανίδου, Κώστα Τσιούκα** και **Nikos & Luca** και θα γιορτάσουμε το τέλος του φεστιβάλ και το ξεκίνημα της διεκδίκησης του δικαιώματος στην ελπίδα.

Και για να μην ξεχνάμε και το χαρακτήρα της γιορτής που αντιπροσωπεύει ένα φεστιβάλ, το **MIRfestival 2016** θα κάνει την πρεμιέρα του στις 8 Δεκεμβρίου στο Τριανόν με μια φρέσκια μουσική περφόρμανς γεμάτη κινηματογραφικές αναφορές. Οι **Someone Who Isn't Me** έκαναν αισθητή την

παρουσία τους πριν από λίγο καιρό με την πρωτότυπη μουσική τους για την ταινία *Αστέρω*, καθώς και με το πρώτο τους single που γράφτηκε ειδικά για το *Chevalier* της Αθηνάς Τσαγγάρη. Έχουν αδυναμία στα αναλογικά και στα toy-synths, στις χαοτικές κιθάρες, στα ψεύτικα βιολιά και στα αιθέρια φωνητικά. Η μουσική τους μοιάζει να έρχεται από μακριά, κι όμως είναι τόσο οικεία... Στο MIR θα παρουσιάσουν παλιά και νέα κομμάτια. Μαζί τους θα εμφανιστούν η **Stella** και ο **Coti**. Η βραδιά θα συνεχιστεί με μουσική από την DJ Agent Mo.

Όλες οι ελληνικές παραστάσεις κάνουν την παγκόσμια πρεμιέρα τους στο MIRfestival και όλες οι ομάδες από το εξωτερικό παρουσιάζουν έργα τους ζωντανά για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Το **MIRfestival** το ίδρυσε και το διευθύνει καλλιτεχνικά η **Χριστιάνα Γαλανοπούλου**.

Αναλυτικές πληροφορίες: www.mirfestival.gr

Εισιτήρια θα προπωλούνται από τη viva.gr

Έναρξη προπώλησης: 21 Νοεμβρίου

Συνεργασία με τον ΟΠΑΝΔΑ

Φέτος το **MIRfestival** το στηρίζει ως συνδιοργανωτής ο **ΟΠΑΝΔΑ** (Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων). Η απόφαση του Δήμου Αθηναίων να εντάξει στις δράσεις του ένα από τα πιο πρωτοποριακά φεστιβάλ της Αθήνας αποτελεί ένα ευτυχές γεγονός και το **MIRfestival** εύχεται η συνεργασία αυτή να έχει συνέχεια.

Ευρωπαϊκά δίκτυα και συμπαραγωγή σε ελληνικές παραστάσεις Η συμμετοχή του MIRfestival στο ευρωπαϊκό δίκτυο Open Latitudes (3)

Αν και ανεξάρτητο, το **MIRfestival** είναι μέλος του **Open Latitudes (3)**, ενός ευρωπαϊκού δικτύου ενίσχυσης της καλλιτεχνικής παραγωγής, συμπαραγωγής και προώθησης των παραστατικών τεχνών στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος Culture (2013-2016). Μέλη του δικτύου είναι σημαντικοί πολιτιστικοί οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και η συσπείρωσή τους έχει στόχο την ενίσχυση τόσο της πρωτοποριακής καλλιτεχνικής δημιουργίας όσο και της κινητικότητας των καλλιτεχνών στην Ευρώπη. Αξίζει να σημειωθεί ότι το **MIRfestival** έγινε δεκτό στο ευρωπαϊκό αυτό δίκτυο και χαίρει της υποστήριξής του χάρη στον πρωτότυπο και ιδιαίτερο καλλιτεχνικό του προγραμματισμό, παρότι δεν έχει σταθερή χρηματοδότηση και δεν επιχορηγείται συστηματικά από κανέναν κρατικό φορέα. Λόγω ακριβώς της έλλειψης σταθερής χρηματοδότησης, το **MIRfestival** δεν έχει τη δυνατότητα να επενδύσει οικονομικά σε αυτά τα δίκτυα και να χρηματοδοτηθεί από αυτά για την κάλυψη των λειτουργικών του εξόδων, μεσολαβεί όμως ώστε οι Έλληνες καλλιτέχνες να ενισχύονται με συμπαραγωγές, με τα ίδια δικαιώματα με τους συναδέλφους τους από τις άλλες χώρες, και ώστε τα έργα τους να αγοράζονται και να προβάλλονται στα θέατρα και στα φεστιβάλ των εταίρων του δικτύου.

Έτσι, η ελληνική παραγωγή **Παγωμένη εικόνα** της Παναγιώτας Καλλιμάνη, που θα παρουσιαστεί στο **MIRfestival 2016**, έχει υποστηριχθεί με συμπαραγωγή από το ευρωπαϊκό δίκτυο **Open Latitudes (3)**. Το **MIRfestival**, αν και μικρή πολιτιστική μονάδα, στέκεται στο πλευρό των δημιουργών που προσπαθούν να αρθρώσουν ένα λόγο μέσα στις αντίξοες συνθήκες της ελληνικής πραγματικότητας και υποστηρίζει έμπρακτα τη νέα ελληνική παραγωγή στις παραστατικές τέχνες ακολουθώντας τις

πρακτικές των ευρωπαϊκών θεσμών, κάτι το οποίο δυσκολεύονται να πραγματοποιήσουν μεγαλύτεροι και οικονομικά πιο εύρωστοι οργανισμοί στην Ελλάδα.

Οι συνέργειες με άλλους μεγαλύτερους και μικρότερους πολιτιστικούς φορείς έχουν ως αποτέλεσμα τη στήριξη των ελληνικών παραγωγών. Εκτός από την **Παγωμένη εικόνα**, που υποστηρίζεται από την **Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης**, η παράσταση **Moving parts** της Ίριδας Καραγιάν υποστηρίζεται από την **ομάδα Griffon**, ενώ η παράσταση **Το βλέμμα και το τέρας** της Αγνής Παπαδέλη Ρωσσέτου από το **Κέντρο Μελέτης Χορού Ισιδώρας και Ραϋμόνδου Ντάνκαν** και το **Garage Performing Arts Center** της Κέρκυρας.

Το **MIRfestival**, χάρη στο πρόγραμμά του, γεμάτο συναρπαστικές καλλιτεχνικές δημιουργίες, ελληνικές και ξένες, αποτελεί πόλο έλξης ξένων προγραμματιστών και διευθυντών φεστιβάλ. Μέσω των επίσημων και ανεπίσημων ευρωπαϊκών δικτύων στα οποία συμμετέχει, δεκαπέντε τουλάχιστον Ευρωπαίοι καλλιτεχνικοί διευθυντές και προγραμματιστές θεάτρων και φεστιβάλ από άλλες ευρωπαϊκές χώρες θα παρακολουθήσουν τις παραστάσεις του **MIRfestival 2016**, μεταξύ των οποίων και τις τρεις παγκόσμιες πρεμιέρες των ελληνικών παραγωγών.

Δυο λόγια για το MIRfestival

Το **MIRfestival** είναι ένα διεθνές φεστιβάλ σύγχρονης τέχνης που εστιάζει στο σημείο συνάντησης των παραστατικών τεχνών και του οπτικοακουστικού πολιτισμού. Φιλοξενεί ευρηματικές και πρωτότυπες καλλιτεχνικές δημιουργίες στα όρια των τεχνών, εκεί όπου η σκηνή συναντά την εικόνα, εκεί όπου γεννιούνται οι νέες μορφές των παραστατικών τεχνών, και αναδεικνύει δημιουργούς με ιδιαίτερο καλλιτεχνικό όραμα, το οποίο συνδιαλέγεται με πρωτότυπο τρόπο με την καθημερινή πραγματικότητα της Αθήνας. Δανείζεται το όνομά του από τον διαστημικό σταθμό ΜΗΡ και φιλοδοξεί να είναι ένας ανοιχτός χώρος συνάντησης, ανταλλαγής και δημιουργικής σκέψης για τους καλλιτέχνες και για το κοινό, αλλά και μια πλατφόρμα ανάδειξης της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας. Λόγω της ταυτότητας και του περιεχομένου του, αλλά και λόγω της σχέσης του με την πόλη και την ανερχόμενη καλλιτεχνική σκηνή της, το **MIRfestival** είναι ένα μοναδικό φεστιβάλ στο πολιτιστικό τοπίο της Αθήνας.

Στον διαδικτυακό μας τόπο **www.mirfestival.gr** μπορεί κανείς να βρει αναλυτικές πληροφορίες για την ταυτότητα του φεστιβάλ καθώς και αρχειακό υλικό από τις διοργανώσεις του 2008, του 2010, του 2012 και του 2014.

Τα έργα που θα παρουσιαστούν στο MIRfestival 2016 αναλυτικά:

El Conde de Torrefiel (ES) _ **GUERRILLA**

/// 9 & 10 Δεκ., 21:00 /// 80' /// Τριανόν

© Dan Witz

Από τη Βαρκελώνη που είναι η βάση της, η ισπανική ομάδα με το περίεργο όνομα **El Conde de Torrefiel** περιδιαβαίνει την Ευρώπη έχοντας πει την τελευταία λέξη στη διαμόρφωση της γλώσσας του σύγχρονου θεάτρου. Το **GUERRILLA** δεν είναι απλώς μια παράσταση, είναι ένα ραντεβού με την Ιστορία.

GUERRILLA: μια παράσταση για μια Ευρώπη που αλλάζει ερήμην μας, μια μαύρη κωμωδία για τον πόλεμο που συμβαίνει υπόγεια μέσα μας και γύρω μας ενώ όλα δείχνουν ειρηνικά. Μια παράσταση-σταθμός, αποκαλυπτική και σαρωτική. Οι άνθρωποι της παράξενης ιστορίας του ζουν σε μια Ευρώπη που μαστίζεται από έναν νέο πόλεμο λίγα χρόνια μετά την εποχή μας. Άνθρωποι σαν εμάς, κάτοικοι μιας Ευρώπης που παραπαίει. Μοιράζονται την ίδια στιγμή, κινούνται στους δρόμους της ίδιας πόλης, μοιράζονται το ίδιο συλλογικό ασυνείδητο και επηρεάζονται λίγο ως πολύ στον ίδιο βαθμό από τα γεγονότα και τις συνέπειές τους. Κι όμως, δεν ξέρουν πώς να αντιμετωπίσουν έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία από τις αρχές του 20ού αιώνα μέχρι σήμερα, έναν κόσμο που χρειάζεται διαρκώς νέους κανόνες, σύμβολα και εργαλεία για την ερμηνεία του.

Στη σκηνή παρακολουθούμε νέους Ευρωπαίους να παίρνουν μέρος σε μερικές φαινομενικά συνηθισμένες δραστηριότητες. Κι ενώ χορεύουν, περπατούν, παρακολουθούν μια διάλεξη ή ένα μάθημα πολεμικής τέχνης, το κείμενο της αφήγησης που προβάλλεται πάνω από τα κεφάλια τους, μεταφέροντας τις πιο απόκρυφες σκέψεις μερικών από αυτούς, τορπιλίζει την ήρεμη και σταθερή εικόνα. Με μια καινούργια και εντελώς δική τους θεατρική γλώσσα, οι **El Conde de Torrefiel** κάνουν μια παράσταση στην οποία ο πρωταγωνιστής κυριολεκτικά είναι το κείμενο. Ένα κείμενο που με το σκοτεινό του χιούμορ κάνει σκόνη τις κοινοτοπίες, που φέρνει στην επιφάνεια την υποβόσκουσα βία, που ξεγλιστρά από κάθε προκατάληψη, που αποκαλύπτει την αδυναμία μας να κατανοήσουμε την

ιστορική στιγμή που ζούμε και να προλάβουμε να αντιδράσουμε σε ό,τι αιωρείται δυσοίωνα... Ένα κείμενο που μας καλεί να πάρουμε θέση απέναντι στην Ιστορία...

Το κείμενο αναδιαμορφώνεται σε κάθε πόλη όπου παίζεται ενσωματώνοντας ιστορίες των ανθρώπων της και φέρνοντας στην επιφάνεια τις υπόγειες σχέσεις των ιστορικών γεγονότων. Στην αθηναϊκή εκδοχή θα συμμετάσχουν 80 Αθηναίοι.

Έχοντας σπουδάσει θέατρο και φιλοσοφία, η Tanya Beyeler και ο Pablo Gisbert που δημιούργησαν το πρότζεκτ **El Conde de Torrefiel** επιχειρούν να κατανοήσουν τον τρόπο σύνδεσης της λογικής και του νοήματος των πραγμάτων όπως καθορίζεται από τη γλώσσα. Τα πιο πρόσφατα έργα τους επικεντρώνονται στον 21ο αιώνα και ιδιαίτερα στη σχέση μεταξύ προσωπικού και πολιτικού· πιο συγκεκριμένα, ανάμεσα στις νέες μορφές ολοκληρωτισμού και στη διανοητική αποξένωση, ανάμεσα στην έννοια της ευθύνης και στην προσωπική ελευθερία.

Τα έργα των **El Conde de Torrefiel** χαρακτηρίζονται από έντονο καλλιτεχνικό στίγμα, τη δική τους θεατρική γλώσσα και ευφυή κείμενα και δραματολογία. Έργα τους έχουν παρουσιαστεί τα τελευταία χρόνια σε μεγάλα ευρωπαϊκά θέατρα και σημαντικά φεστιβάλ.

Ιδέα: El Conde de Torrefiel

Σκηνοθεσία και δραματολογία: Tanya Beyeler & Pablo Gisbert

Βοηθός σκηνοθέτη: Nicolas Chevallier

Κείμενο: Pablo Gisbert με τη συμβολή των περφόρμερ

Σχεδιασμός φωτισμών: Ana Rovira

Προσαρμογή φωτισμών: Παναγιώτης Λαμπής

Σχεδιασμός σκηνικού: Blanca Αϊόη

Σχεδιασμός ήχου: Adolfo García Fernández

Επιμέλεια χορογραφίας: Amaranta Velarde

Μουσική: Pink Elephant on Parade, Salacot

Σύμβουλος δραματολογίας: Roberto Fratini

Μετάφραση κειμένου στα ελληνικά: Χριστιάνα Γαλανοπούλου

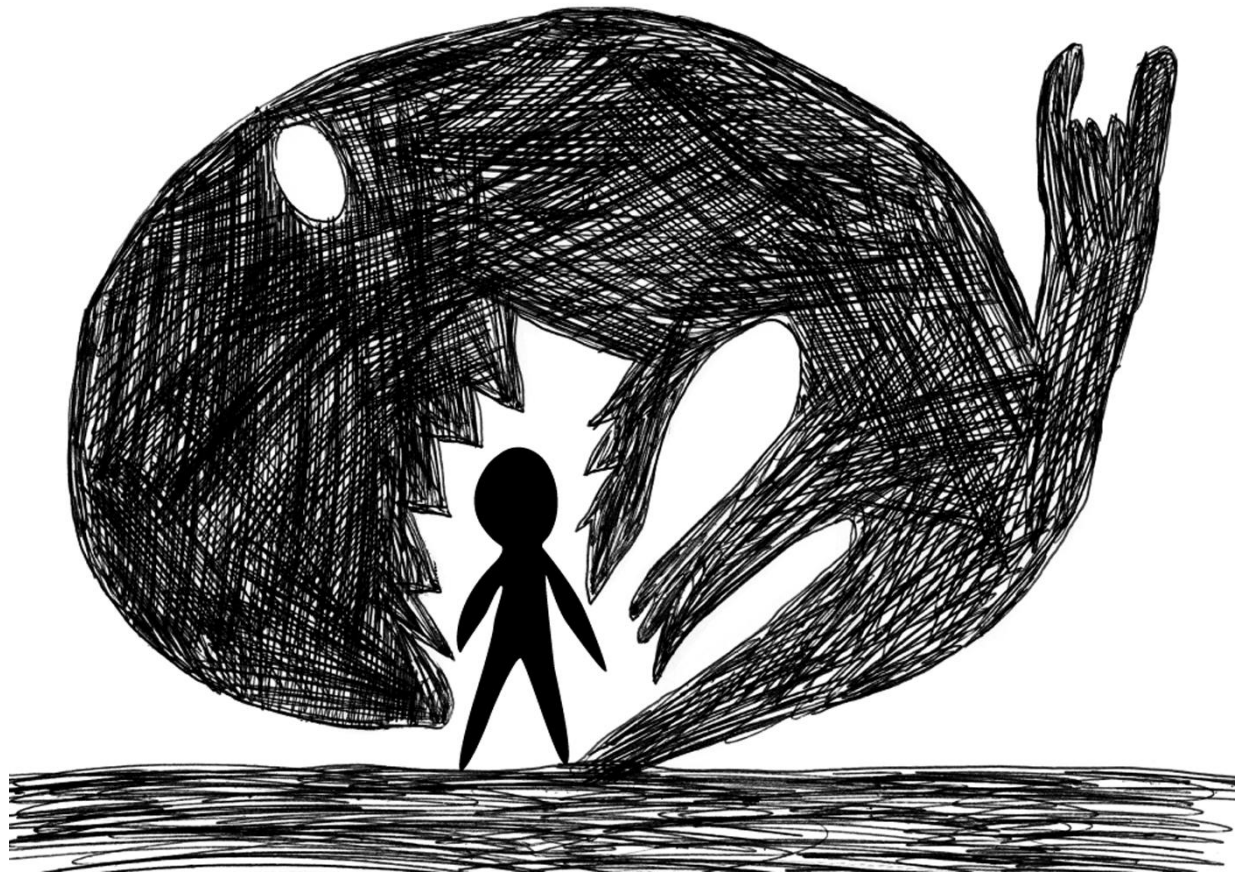
Ερμηνεύουν: 80 Αθηναίοι

Παραγωγή: El Conde de Torrefiel (Βαρκελώνη) /// **Συμπααραγωγή:** Kunstenfestivaldesarts (Βρυξέλλες), steirischer herbst festival (Γκρατς), Noorderzon Performing Arts Festival (Χρόνινγκεν) /// Το πρότζεκτ *GUERRILLA* πραγματοποιήθηκε σε συμπααραγωγή με το ευρωπαϊκό δίκτυο NXTSTP, με την υποστήριξη του προγράμματος Culture της Ευρωπαϊκής Ένωσης /// **Με την υποστήριξη των:** Graner, Centre de creació (Βαρκελώνη), ICEC – Generalitat de Catalunya, INAEM, Ministerio de Cultura de España

<http://www.elcondedetorrefiel.com>

<https://www.facebook.com/condedetorrefiel/?fref=ts>

Εισιτήρια: 12€ και 10€ (μειωμένο)

© Cosmesi

Οι Ιταλοί **Cosmesi** ακροβατούν μεταξύ σκηνης και εικόνας προτείνοντας ένα έργο ανάμεσα σε σκηνική περφόρμανς, animation, θέατρο σκιών και video game. Μια λευκή οθόνη γίνεται το φόντο όπου προβάλλονται ασπρόμαυρες εικόνες σε μια αέναη μεταμόρφωση, ενώ μια περφόρμερ-σκιά μπαينوβγαίνει στον διδιάστατο κόσμο. Πότε πίσω από την οθόνη σαν μια σκιά ανάμεσα στις σκιές, πότε μπροστά από αυτήν προσπαθώντας να μεταφέρει στον τρισδιάστατο χώρο τα απομεινάρια των διδιάστατων εικόνων στις οποίες μπαينوβγαίνει, η περφόρμερ μοιάζει με ηρωίδα κόμικς που προσπαθεί να βάλει σε τάξη τον ασπρόμαυρο κόσμο της χωρίς όμως να το κατορθώνει. «Σκιάς όναρ», μαριονέτα, ηρωίδα και αντι-ηρωίδα ταυτόχρονα, σαν φάντασμα μιας αντίστασης καταδικασμένης να παραδοθεί. **PERIODONERO**: μια αλληλουχία μαύρων εικόνων σε λευκό φόντο, που με τη λογική του animation φέρνουν στην επιφάνεια το παράλογο ενός κόσμου στον οποίο ό,τι μπορεί να πάει στραβά θα πάει, μέχρι που όλα θα φαγωθούν από το σκοτάδι, για να ξαναρχίσουν από την αρχή...

PERIODONERO: Μια μαύρη κωμωδία για μια «μαύρη εποχή» κυνική, αδίστακτη, ειρωνική, μια εποχή ανάδυσης σκιών από το παρελθόν, σαν λεκές από μελάνι έτοιμος να καταβροχθίσει το λευκό χαρτί. Μια εποχή που θυμίζει τη δική μας.

Οι **Cosmesi** (από το Ούντινε και την Μπολόνια) είναι μια ομάδα έρευνας που ίδρυσαν το 2001 η **Eva Geatti** και ο **Nicola Toffolini**, μια περφόρμερ και ένας εικαστικός, που επιθυμούσαν να διερευνήσουν τη σκηνή ως μέσο, το θέατρο ως χώρο δυναμικής παρουσίας και το χάος ως τόπο πειραματισμών της φαντασίας.

Η ομάδα εμπλουτίζεται διαρκώς με νέα μέλη, από μουσικούς μέχρι προγραμματιστές ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς εργάζεται πάνω σε διαφορετικά πρότζεκτ. Έχουν παρουσιάσει επτά έργα μέχρι

τώρα. Χάρη στην εξαιρετική πειραματική δουλειά τους έχουν βραβευτεί (Iceberg Prize 2005) και έχουν υποστηριχτεί με μακροχρόνια residencies από σημαντικά θέατρα και ερευνητικά ιδρύματα.

Ιδέα, δραματολογία και σχεδιασμός σκηνικού: Eva Geatti & Nicola Toffolini
σε συνεργασία με:

Video animation: Emanuele Kabu & Olivia Toffolini

Interactive programming, AV processing: Frank Halbig & Olivia Toffolini

Video graphics: danXzen

Θραύσματα ήχου: Frank Halbig, carlomargot & Rotorvator

Τεχνικοί: Marcello Batelli, Michele Bazzana & Giovanni Marocco

Παραγωγή: Cosmesi /// **Συμπααραγωγή:** CSS Teatro stabile di innovazione del Friuli Venezia Giulia και Centrale FIES /// **Με την τεχνική υποστήριξη του** ZKM | Center for Art and Media Karlsruhe

Εισιτήρια: 12€ και 10€ (μειωμένο)

Παναγιώτα Καλλιμάνη (GR) _ Παγωμένη εικόνα

/// 10 & 11 Δεκ., 18:00, 18:30 & 19:00 /// 25' /// 14ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών «Δημήτρης Πικιώνης»

© Γιώργος Λουκρέζης

Η περφόρμανς **Παγωμένη εικόνα** της Παναγιώτας Καλλιμάνη είναι μια αφοπλιστική χορογραφία που την ερμηνεύουν παιδιά 8-14 ετών. Η ιστορία της παράστασης και των παιδιών εκτυλίσσεται σε ένα χρόνο που αιωρείται μέσα σε ένα από τα πιο ωραία δημοτικά σχολεία της Αθήνας, σχεδιασμένο από τον Δημήτρη Πικιώνη. Η συνήθως γεμάτη ενέργεια κίνηση των παιδιών μετατρέπεται σε έναν πολύ

αργό χορό, σχεδόν σε ακινησία. Οι κινήσεις των σωμάτων μοιάζουν συμπιεσμένες, αποσυντονισμένες, αποσπασματικές, σαν «παγωμένες εικόνες» στο βίντεο. Η περφόρμανς είναι μια βουτιά στον «καρδιακό παλμό» μιας εύθραυστης κοινωνίας, που μας κάνει να αναρωτηθούμε αν μπορούμε να τον αφουγκραστούμε και να αφήσουμε τα παιδιά να μας οδηγήσουν σε νέους γαλαξίες. Η περφόρμανς σχεδιάστηκε ειδικά για το MIRfestival και για ένα από τα πιο ωραία δημοτικά σχολεία της Αθήνας, έργο του εμβληματικού αρχιτέκτονα Δημήτρη Πικιώνη. Πολλά από τα παιδιά που συμμετέχουν φοιτούν στο «Φυτόριο» της ΚΣΟΤ.

Η **Παναγιώτα Καλλιμάνη** είναι χορεύτρια και χορογράφος. Ζει τον περισσότερο χρόνο στο Παρίσι. Σπούδασε χορό στο Παρίσι, στις Κάννες και στην Ανζέ και έχει συνεργαστεί με πολλούς γνωστούς χορογράφους, όπως με τους Bouvier-Obadia, τον Josef Nadj, τον Nasser Martin-Gousset, την Carlotta Ikeda κ.ά. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται περισσότερο με τη χορογραφία. Έργα της έχουν παρουσιαστεί στο εξωτερικό αλλά και στην Αθήνα, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών και στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών.

Ιδέα: Παναγιώτα Καλλιμάνη

Χορογραφία: Παναγιώτα Καλλιμάνη και οι μικροί χορευτές

Βοηθός: Rafael Pardo Ibanez

Σχεδιασμός ήχου: Παναγιώτα Καλλιμάνη, Γιώργος Λουκρέζης και οι μικροί χορευτές

Σχεδιασμός φωτισμών: Παναγιώτα Καλλιμάνη & Γιώργος Λουκρέζης

Ερμηνεύουν: Υακίνθη Αλεξανδρίδου-Ζηλάκου, Πέτρος Αντωνόπουλος, Μυρτώ Γιαννάκου, Αρασέλι Γκόμεζ, Ελεάννα Γρίβα, Χρυσούλα-Νεφέλη Κανάκη, Αθηνά Κατσίμπρα, Δήμητρα Κυλίτη, Μάγδα Λύτρα, Μαρία Μεσσήνη, Ευάγγελος Νίκας, Φοίβος Ποικιλίδης, Ηλέκτρα Σούλιου, Δανάη Σπαθή, Αντέλα Στεφανή Τσίτου, Ελίζα Τιμοθεάτου

Παραγωγή: Παναγιώτα Καλλιμάνη /// **Συμπααραγωγή:** MIRfestival & Ευρωπαϊκό δίκτυο **Open Latitudes (3)**, με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση /// **Με την υποστήριξη των:** Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης, 14ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών «Δημήτρης Πικιώνης» /// **Ευχαριστίες:** Art Act Area, Δήμος Αθηναίων.

Είσοδος ελεύθερη, με απαραίτητη την τηλεφωνική κράτηση

Ίρις Καραγιάν (GR) _ *Moving parts*

/// 11 Δεκ., 19:30 & 21:00, 12 & 13 Δεκ., 21:30 /// 45'/// **Studio Griffon**

Η **Ίρις Καραγιάν** μάς έχει συνηθίσει τα τελευταία χρόνια σε πολυπρόσωπες χορογραφίες για μεγάλες σκηνές. Με αφορμή τη συνεργασία της με το MIR κάνει μια στροφή σε άλλους δρόμους, δοκιμάζοντας μια περφόρμανς με τα ουσιαστικά και με τα εντελώς απαραίτητα.

Το ***Moving parts*** είναι ένα κινητικό σόλο που συμβαίνει μέσα σε μια ηχητική εγκατάσταση. Τα δύο στοιχεία συντίθενται ανατροφοδοτώντας το ένα το άλλο και θέτουν ερωτήματα για τους τρόπους με τους οποίους οι θεατές ερμηνεύουν τελικά τη σύνθεσή τους. Λόγος, ήχος, ερμηνευτική παρουσία και εικόνα λειτουργούν αυτόνομα, ανεξάρτητα, συμπληρωματικά και αντιστικτικά, και ο θεατής καλείται να τα ανασυνθέσει. Το βασικό ερευνητικό υλικό του πρότζεκτ είναι τα εγχειρίδια οδηγιών. Οδηγίες και κανόνες κατασκευής μιας συσκευής που δεν κατονομάζεται, ούτε ποτέ κατασκευάζεται, έρχονται σε αντίθεση με την περφόρμανς που βλέπουμε ή αισθανόμαστε στη σκηνή – όπως άλλωστε

συμβαίνει και στη ζωή: οι κανόνες που κατακλύζουν τη ζωή μας δεν είναι παρά ένα υπερ-κείμενο που ο καθένας μας αναλαμβάνει την ευθύνη της ερμηνείας του και της εφαρμογής του. Οι κανόνες δηλώνουν την παρουσία τους και εναπόκειται στον καθένα μας να τους υπακούσει ή να τους αγνοήσει, να τους ακολουθήσει πιστά ή να αντιδράσει για να τους ανατρέψει.

Η **Ίρις Καραγιάν** είναι χορεύτρια και χορογράφος. Ζει στην Αθήνα. Σπούδασε χορό στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης και ακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στον τομέα των Παραστατικών Τεχνών και του Πολιτισμού στο Goldsmith's College του Λονδίνου. Έργα της έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, όπως και στο πλαίσιο διαφόρων φεστιβάλ της Ευρώπης. Το 2010 απέσπασε το Α΄ βραβείο χορογραφίας Jarmila Jebrakowa στο New Europe Festival. Το έργο της *Mothers* επελέγη από το διεθνές ευρωπαϊκό δίκτυο Aerowaves το 2013 και από το δίκτυο Dancenet Sweden το 2014.

Ιδέα, χορογραφία: Ίρις Καραγιάν

Ήχος, κείμενο: Ilan Manouach

Φωτισμός: Δημήτρης Κούβαλης, Ελισάβετ Μωράκη

Ερμηνεία: Αντιγόνη Αυδή, Ian Watts

Παραγωγή: Ομάδα χορού Ζήτα /// **Συμπαγωγή:** MIRfestival, Griffon Dance co.

Εισιτήρια: 8€

Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου (GR) _ Το βλέμμα και το τέρας

//// 14, 15 & 16 Δεκ., 19:30 & 21:00 /// 50'

/// Οικία Σπητέρη/Προβελέγγιου, οδός Κυκλάδων 8 και Κεφαλληνίας

© Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου

Το **Βλέμμα και το τέρας** είναι ένα ταξίδι στον άγνωστο, ανησυχαστικό και γοητευτικό κόσμο του ασυνείδητου. Οι τρεις ερμηνευτές με τα καλυμμένα πρόσωπα λειτουργούν σαν τις φιγούρες των ονείρων: χωρίς ατομικότητα, σε έναν κόσμο όπου το σώμα, μοναδικό εκφραστικό μέσο, αλλάζει διαρκώς ταυτότητα μέσα από την κίνηση. Στο φόντο της ανοίκειας αίσθησης υπάρχει η μουτζούρα πάνω στο πρόσωπο, η παραμόρφωση με την οποία ερχόμαστε αντιμέτωποι στα όνειρα, το παράξενο, κάποιες φορές σχεδόν απειλητικό ηχοτοπίο καθώς και η παράδοση σχέση των σωμάτων μεταξύ τους και με το χώρο. Και το τέρας; Το «τέρας» του τίτλου είναι αβλαβές, μα δύσκολα δαμάζεται.

Η παράσταση φιλοξενείται στην **οικία Σπητέρη/Προβελέγγιου**, ένα σπίτι της δεκαετίας του '50 σχεδιασμένο από τον Αριστομένη Προβελέγγιο ως εργαστήριο της γλύπτριας Ιωάννας Σπητέρη-Βεροπούλου. Η οικία, ένα αρχιτεκτονικό κόσμημα του αθηναϊκού μοντερνισμού, με στοιχεία που παρά την καθαρότητά τους αφήνουν διαρκώς να αιωρείται μια υπόνοια, ένα έργο τέχνης φτιαγμένο για να περιέχει έργα τέχνης, γίνεται ο μαγικός χώρος της παράστασης που σχεδιάστηκε ειδικά γι' αυτήν.

Η **Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1982. Ξεκίνησε χορό και σύστημα Orff στη σχολή της Πολυξένης Ματέυ. Είναι απόφοιτος του επαγγελματικού τμήματος της ΚΣΟΤ και του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Έχει συνεργαστεί ως χορεύτρια και χορογράφος με σημαντικούς καλλιτέχνες, στους οποίους συγκαταλέγονται οι Δημήτρης Παπαϊωάννου, Γιάννης Σκουρλέτης, Kendell Geers, Ερμίρα Γκόρο, Jeroen Bogaert, Matthias Fritsch, Κωνσταντίνα Πολυχρονοπούλου, Χρυσάνθη Σιέμπου, Στεφανία Μυλωνά.

Το 2009 ίδρυσε μαζί με την Ηρώ Αποστολέλλη την ομάδα χορού Carnation, με την οποία δημιούργησαν τρία έργα. Τον Ιούλιο του 2015 παρουσίασε το σόλο *Blossom* στο Φεστιβάλ Αθηνών σε συνεργασία με τον εικαστικό Ανδρέα Κασάπη και την αρχιτέκτονα Ηρώ Βαγιώτη.

Χορογραφία: Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου

Ερμηνεύουν: Κατερίνα Λιόντου, Γιάννης Νικολαΐδης, Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου

Ηχοτοπίο: Ανδρέας Ράγκναρ Κασάπης

Φωτισμοί: Αλέκος Γιάνναρος

Σχεδιασμός κοστούμιών: Ηρώ Βαγιώτη

Κατασκευή κοστούμιών: Μαίμη Βαγιώτη, Μαρία Παπαδέλη

Παραγωγή: Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου /// **Με την υποστήριξη των:** MIRfestival (Αθήνα), Κέντρο Μελέτης Χορού Ισιδώρας και Ραϋμόνδου Ντάνκαν (Αθήνα), Garage Performing Arts Center (Κέρκυρα).

/// **Ευχαριστίες:** Πηνελόπη Ηλιάσκου, Ελευθερία Λαγουδάκη, Μαίρη Ράντου.

/// Η οικία Σπητέρη/Προβελέγγιου παραχωρήθηκε ευγενικά στο φεστιβάλ από τον ιδιοκτήτη της Διονύση Στοτοβίκη, τον οποίο ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

Εισιτήρια: 8€

J & J: Jessica Huber & James Leadbitter (aka The vacuum cleaner) (CH/UK) _ Η τέχνη μιας κουλτούρας της ελπίδας/The art of a culture of hope

/// α. Χώρος για την ελπίδα/A Space for hope (συζητήσεις, εργαστήρια - community project)

/// 12-14 Δεκ., 10:00-21:00 /// -ισμός Χώρος Τέχνης + 11-15/12/// δημόσιοι χώροι της Αθήνας

/// β. Τρυφερές προκλήσεις της ελπίδας και του φόβου/Tender provocations of hope and fear

/// 16 Δεκ., 20:00 /// -ισμός Χώρος Τέχνης (σειρά από περφόρμανς)

© Jessica Huber

Το μέλλον μοιάζει δυσόιωνο στο αφήγημα που αναμεταδίδεται καθημερινά. Κλιματική αλλαγή, μαζικές μεταναστεύσεις, οικονομική αστάθεια, ενεργειακή κρίση, πόλεμοι στον αραβικό κόσμο και σε πολλά άλλα μέρη, έλλειψη σταθερότητας στην Ευρώπη, κατάρρευση των αξιών και διαρκής προσβολή των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη. Είναι δύσκολο να δει κανείς το μέλλον υπό το φως αυτής της περιγραφής και να μη νιώσει φόβο. Άλλωστε ο φόβος είναι το κατεξοχήν όπλο της διεθνούς πολιτικής. Οι **J & J**, ή αλλιώς **Jessica Huber** και **James Leadbitter (aka The vacuum cleaner)**, θέτουν σχεδόν αυτονόητα το ερώτημα αν υπάρχει και άλλο αφήγημα εκτός από αυτό. Και συνεχίζουν με άλλα ερωτήματα: Πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το φόβο; Μπορούμε να κατανοήσουμε τις αιτίες του και την επίδραση που έχει πάνω μας; Μπορούμε να δημιουργήσουμε το χώρο όπου θα μπορεί να ζήσει και να ανθίσει η ελπίδα και η δημιουργικότητα; Αποφάσισαν, λοιπόν,

με βάση αυτά τα ερωτήματα, να κάνουν ένα πρότζεκτ που θα «εκπαιδεύει» τους πολίτες στο να θεωρούν την πρόσβαση στην ελπίδα αδιαμφισβήτητο δικαίωμα. Και το ονόμασαν **Η τέχνη μιας κουλτούρας της ελπίδας**. Το πρότζεκτ, που ταξιδεύει από πόλη σε πόλη, περιλαμβάνει δύο δραστηριότητες που αλληλοσυμπληρώνονται. Η πρώτη, με τίτλο **Χώρος για την ελπίδα**, είναι η δημιουργία του **αρχείου του φόβου και της ελπίδας**, ένα community project με συζητήσεις και εργαστήρια της διεθνούς ομάδας των καλλιτεχνών με τους πολίτες σε κάθε πόλη όπου ταξιδεύει το πρότζεκτ. Μέσα από τη συζήτηση, και με φόντο την τέχνη, αναδύεται η αίσθηση του φόβου και της ελπίδας που έχουν οι πολίτες σε κάθε πόλη, διαγράφεται η ανάγκη για περισσότερη ελπίδα και οι τρόποι που προτείνουν οι ίδιοι για να αντιμετωπιστεί η επίθεση φόβου που δέχονται καθημερινά. Στην Ελβετία, απ' όπου προέρχεται η Jessica Huber, εφαρμόζεται ένα σύστημα διακυβέρνησης πιο κοντινό στην άμεση δημοκρατία, που προβλέπει ότι, αν 100.000 πολίτες υπογράψουν ένα νέο άρθρο, τότε αυτό μπορεί να προστεθεί στο σύνταγμα της χώρας. Οι **J & J** ονειρεύτηκαν την προσθήκη ενός άρθρου που θα προστατεύει τους πολίτες από τη χρήση του φόβου και θα διασφαλίζει το δικαίωμά τους στην ελπίδα. Έτσι, μέσα από τις συζητήσεις και τα εργαστήρια με τους πολίτες προσπαθούν να διατυπώσουν ένα τέτοιο κείμενο. Πιστεύουν ότι, αν καταφέρουν να εξασφαλίσουν τη συναίνεση 100.000 πολιτών στην Ελβετία και το άρθρο προστεθεί σε ένα Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, τότε οι πολίτες όλων των ευρωπαϊκών χωρών θα μπορέσουν να διεκδικήσουν ένα ανάλογο άρθρο για το Σύνταγμα της χώρας τους.

Η δεύτερη δραστηριότητα, οι **Τρυφερές προκλήσεις της ελπίδας και του φόβου**, είναι μια σειρά από περφόρμανς από μια διεθνή ομάδα καλλιτεχνών που περιλαμβάνει προσκεκλημένους αλλά και καλλιτέχνες που ζουν και δημιουργούν στην πόλη όπου γίνονται τα εργαστήρια. Στην Αθήνα οι περφόρμανς θα παρουσιαστούν την τελευταία μέρα του φεστιβάλ σηματοδοτώντας το κλείσιμο του κύκλου της φετινής έκδοσης στις 16 Δεκεμβρίου, στο χώρο τέχνης -ισμός στον Κεραμεικό, όπου θα πραγματοποιούνται και τα εργαστήρια από τις 11 μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου. Ο χώρος θα είναι ανοιχτός και προσβάσιμος όλη τη μέρα και οι συμμετέχοντες θα διαμορφώσουν από κοινού με τη βοήθεια του εικαστικού **Βασίλη Γεροδήμου** μια εγκατάσταση που θα δώσει μορφή στις ιδέες και τις επιθυμίες τους. Η διεθνής ομάδα των καλλιτεχνών θα ανοίξει το πρότζεκτ στην πόλη και στους πολίτες της Αθήνας με χάπενινγκ στον δημόσιο χώρο. Στις 16 Δεκεμβρίου στον -ισμό θα παρακολουθήσουμε τις περφόρμανς των **The vacuum cleaner, Jeremy Wade, Alina Dheere Babaletsos, Τζένης Αργυρίου, Άρτεμις Λαμπίρη, Ελπίδας Ορφανίδου, Κώστα Τσιούκα** και **Nikos & Luca** και θα πιούμε όλοι μαζί ένα κρασί για να γιορτάσουμε το τέλος του φεστιβάλ και το ξεκίνημα της διεκδίκησης του δικαίωματος στην ελπίδα.

Ιδέα: Jessica Huber & James Leadbitter (aka The vacuum cleaner)

Χώρος και καλλιτεχνική συνεργασία: Ramin Mosayebi & Gabi Rutz

Περφόρμανς στην αθηναϊκή έκδοχή: Jeremy Wade, Alina Dheere Babaletsos, Nikos & Luca, Τζένη Αργυρίου, Άρτεμις Λαμπίρη, Ελπίδα Ορφανίδου, Κώστας Τσιούκας

Εικαστική επιμέλεια εγκατάστασης: Βασίλης Γεροδήμος

Διαχείριση: Yvonne Dünki

Παραγωγή: J & J /// **Συμπααραγωγή:** Gessnerallee Zürich, Südpol Luzern, Roxy Basel /// **Με την υποστήριξη των:** Kultur Stadt Zürich, Fachstelle Kultur Kanton Zürich, Pro Helvetia, Migros Kulturprozent

www.theartofacultureofhope.com

Είσοδος ελεύθερη

Someone Who Isn't Me (GR)_ /// 50' //// 8 Δεκ., 21:30 /// Τριανόν

© Ευγενία Μπουρζούκου

Το **MIRfestival 2016** θα κάνει την πρεμιέρα του στις 8 Δεκεμβρίου στο Τριανόν με μια φρέσκια μουσική περφόρμανς γεμάτη κινηματογραφικές αναφορές.

Έχουν αδυναμία στα αναλογικά και στα toy-synths, στις χαοτικές κιθάρες, στα ψεύτικα βιολιά και στα αιθέρια φωνητικά. Θα παρουσιάσουν τη μουσική τους. Θα διασκευάσουν ένα μουσικό θέμα του αγαπημένου τους συνθέτη Alden Schuman από το σάουντρακ του *The Devil in Miss Jones* και θα παρουσιάσουν για πρώτη φορά το νέο τους κομμάτι *Spelvin*, αφιερωμένο στην Georgina Spelvin, πρωταγωνίστρια της ταινίας. Στο MIR θα εμφανιστούν μαζί τους η Stella και ο Coti.

Η **Μαρία Χατζάκου** (παραγωγός στη Haos Film, τύμπανα) και η **Μαριλένα Ορφανού** (Berlin Brides, synths) γνωρίστηκαν στην Αθήνα πριν από επτά χρόνια και πάντα ήθελαν να γράψουν μουσική. Έπειτα από έξι χρόνια διαφορετικής πορείας στο χώρο του κινηματογράφου και της μουσικής, ξανασυναντήθηκαν και αποφάσισαν να δημιουργήσουν μια μπάντα. Με αφορμή τη δημιουργία ενός σάουντρακ κάλεσαν την **Τζίνα Δημακοπούλου** (Katrin The Thrill) να παίξει μαζί τους κιθάρες. Στη διαδικασία αυτή έγραψαν πολλά κομμάτια και αποφάσισαν να φτιάξουν τις **Someone Who Isn't Me**. Η πρώτη τους εμφάνιση έγινε στο πλαίσιο του 16ου Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου, όπου έπαιξαν ζωντανά τη δική τους πρωτότυπη μουσική για τη βωβή ελληνική ταινία *Αστέρω* του Δ. Γαζιάδη (1929).

Το πρώτο τους single *Αναζήτηση (Never Find it)* γράφτηκε ειδικά για τους τίτλους τέλους της ταινίας της Αθηνάς Τσαγγάρη *Chevalier*. Κυκλοφορεί από τη Feelgood Records. Σύντομα θα κυκλοφορήσουν με την Inner Ear το πρώτο τους 7ιντσο σε συνεργασία με τη **Stella** και τον **Coti**. Το πρώτο τους άλμπουμ θα κυκλοφορήσει μέσα στο 2017.

Η βραδιά θα συνεχιστεί με μουσική από την DJ Agent Mo.

Τη μουσική και τα τραγούδια του πρότζεκτ *Someone Who Isn't Me* θα ερμηνεύσουν ζωντανά οι: Μαρία Χατζάκου, Μαριλένα Ορφανού, Τζίνα Δημακοπούλου

Μαζί τους εμφανίζονται οι: Stella και Coti

Κιθάρα και synths: Ζήσης Ανδριόπουλος

Synths & Loops: Anouk Arra

www.swimtheband.com

Είσοδος ελεύθερη με δελτία εισόδου που θα μοιράζονται στο θέατρο 1 ώρα πριν την παράσταση.

Αναλυτικές πληροφορίες για το πρόγραμμα και το φεστιβάλ θα βρείτε στο www.mirfestival.gr
Κάντε like και παρακολουθήστε μας στο www.facebook.com/mirfestival.gr

Προώληση εισιτηρίων: Viva.gr, 11876 και δίκτυο συμβεβλημένων καταστημάτων

Γραφείο Τύπου

Γιώργος Κατσώνης
6974 651 213
yorgos@mirfestival.gr

Ηλέκτρα Ζαργάνη
6936 816 592
press@mirfestival.gr

MIRfestival 2016

Διοργάνωση

MIR – Εταιρία για τη μελέτη, διάδοση και προώθηση της σύγχρονης τέχνης
Αστική Μη Κερδοσκοπική

MIR

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Συνδιοργάνωση

Δήμος Αθηναίων – ΟΠΑΝΔΑ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Δήμος Αθηναίων
Οργανισμός Πολιτισμού
Αθλητισμού και Νεολαίας

Με την υποστήριξη των:

**Open Latitudes (3) European network of co-production and co-diffusion for contemporary performing arts
Supported by the Culture program of the European Union**

Ίδρυμα Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου
pro helvetia

ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

swiss arts council

pro helvetia

Καλλιτεχνικοί Συνεργάτες:

ΚΣΟΤ
Griffon
Ντάνκαν
Γκαράζ

Το MIRfestival 2016 το υποστηρίζουν και το φιλοξενούν στους χώρους τους:

Τριανόν /// Κοδριγκτώνος 21 & Πατησίων 101, Κυψέλη
-ισμός Χώρος Τέχνης /// Τριπτολέμου & Ευπατριδών 17, Γκάζι
Studio Griffon /// Αργολίδος 48 & Λουίζης Ριανκούρ, Πανόρμου
Οικία Σπητέρη/Προβελέγγιου /// Κυκλάδων 8 & Κεφαλληνίας, Κυψέλη
14ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών «Δημήτρης Πικιώνης» /// Σίνα 70, Λυκαβηττός

Χορηγοί φιλοξενίας

(η οριστική λίστα των χορηγών φιλοξενίας θα ανακοινωθεί σύντομα)

Χορηγοί επικοινωνίας

(η οριστική λίστα των χορηγών επικοινωνίας θα ανακοινωθεί σύντομα)

ERT
MAD

MAD radio
9.84
toradiofono.gr
coni on air

popaganda.gr

vice
Το κουτί της Πανδώρας
hot doc
culture now
In2life
debop
dancepress
doc.tv

viva.gr

///// Η πραγματοποίηση του **MIRfestival 2016** δεν θα ήταν δυνατή χωρίς τη συμβολή των εταίρων μας στα ευρωπαϊκά προγράμματα όπου συμμετέχουμε και των ευρωπαϊκών θεσμών που υποστηρίζουν το φεστιβάλ. Τους είμαστε ευγνώμονες.

///// Η πραγματοποίηση του **MIRfestival 2016** δεν θα ήταν δυνατή επίσης χωρίς τη συμβολή όλων των συνεργατών και των εθελοντών του φεστιβάλ αλλά και όλων των φίλων που μας υποστηρίζουν με κάθε τρόπο.

///// Η **MIR** Αστική Μη Κερδοσκοπική Πολιτιστική Εταιρία δέχεται δωρεές στον τραπεζικό της λογαριασμό και απευθείας κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων. Για περισσότερες πληροφορίες παρακαλούμε επικοινωνήστε μαζί μας.
